

Biblická hodina – 12.03.2026

Suspírium: „Kto uveril tomu, čo sme hovorili z počutia? Komu sa zjavilo rameno Hospodina? Vyrástol pred ním ako výhonok, ako koreň zo suchej zeme. Nemá podobu ani krásu, aby sme na neho hľadeli, ani výzor, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred ktorým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a my sme si ho nevážili. Naozaj, on niesol naše choroby a naše bolesti ho obťažili. My sme si mysleli, že je ranený, Bohom doudieraný a opovrhnutý. On však bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenie.“ (Iz 53,1-5) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 72: „Ó, Bože, Kráľovi daj súdy...”

Modlitba:

Nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti, že k nám dnes opäť prehovára Tvoje Slovo, či už uprostred bojov, alebo v tichých každodenných chvíľach. Pane, slová Svätého Písma nás varujú, že ani postavenie a ani minulé zásluhy nás neochránia pred dôsledkami, a predsa Ty nám vždy ponúkaš cestu milosrdenstva. Pane Ježišu, Ty si vzal na seba náš súd, aby sme mohli získať milosť. Pomôž nám počuť Tvoje Slovo, keď nás obkolesuje hriech, strach alebo tvrdosť srdca. Daj nám odvahu, aby sme namiesto vonkajšieho poslúchania volili vnútorné obrátenie a oslobodil nás z otroctva nespravodlivosti voči sebe aj druhým. Prosíme Ťa, Pane náš, aby sa na dnešnej biblickej hodine nielen naše poznanie zväčšovalo, ale aj naše srdcia sa menili. Ukáž nám, kde máme upustiť bremená, urážky a dlhy. Vylievaj na nás svoju milosť, aby náš život nebol hradom pod obliehaním, ale životom vykúpeným Tvojou spasiteľnou láskou. Požehnaj našu spoločnosť, vypočuj nás, keď sa pýtame, a prehovor do najhlbších kútov našich duší skrze Ducha Svätého. Daj nám silu žiť podľa Tvojho Slova a dôverovať, že náš život a smrť sú vo Tvojich rukách. V mene Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Jeremiáša 34. kapitola: „*Slovo, ktoré zaznelo Jeremiášovi od Hospodina, keď Nebukadnesar, babylonský kráľ, a celé jeho vojsko, všetky kráľovstvá zeme, ktoré boli v jeho područí, a všetky národy bojovali proti Jeruzalemu a proti všetkým jeho mestám: Toto hovorí Hospodin, Boh Izraela: „Choď a hovor s judským kráľom Cidkijom. Povedz mu: Toto hovorí Hospodin: „Hľa, toto mesto som vydal do ruky babylonského kráľa a on ho vypáli. Ani ty sa nevyslobodíš z jeho ruky, určite ňa chytia a vydajú do jeho ruky; zoči-voči uvidíš babylonského kráľa, bude s tebou hovoriť z tváre do tváre a pôjdeš do Babylonu.” Judský kráľ Cidkija, vypočuj si slovo Hospodina: Toto ti hovorí Hospodin: „Nezomrieš mečom! Zomrieš v pokoji. Ako zapalovali vatry pri pohrebe tvojich otcov, predošlých kráľov, ktorí boli pred tebou, tak budú*

zapaľovať vatry aj pri tvojom pohrebe a budú nad tebou nariekať: „Ach, pane! Veď ja som povedal to slovo,“ znie výrok Hospodina. Prorok Jeremiáš povedal judskému kráľovi Cidkijovi všetky tieto slová v Jeruzaleme, zatiaľ čo vojsko babylonského kráľa bojovalo proti Jeruzalemu a proti zvyšným judským mestám: proti Lachíšu a Azeke. Tie sa totiž udržali ako pevnosti medzi judskými mestami. Slovo, ktoré zaznelo Jeremiášovi od Hospodina, keď kráľ Cidkija uzavrel zmluvu so všetkým ľudom, ktorý bol v Jeruzaleme, že vyhlási prepustenie, podľa ktorého každý prepustí na slobodu svojho hebrejského otroka a svoju hebrejskú otrokyňu, aby nikto z Júdovcov už neotročil svojmu bratovi. Všetky kniežatá a všetci ľudia, ktorí pristúpili na zmluvu, že každý prepustí na slobodu svojho otroka a svoju otrokyňu, ani ich už viac nebude zotročovať, poslúchli a prepustili ich. Potom však otrokov a otrokyne, predtým prepustených na slobodu, opäť priviedli a násilne z nich urobili otrokov a otrokyne. Tu zaznelo Jeremiášovi slovo od Hospodina: Toto hovorí Hospodin, Boh Izraela: „Ja sám som uzavrel zmluvu s otcami vtedy, keď som ich vyviedol z Egypta, z domu otroctva, že po siedmich rokoch každý prepustí na slobodu svojho hebrejského brata, ktorý sa mu predal. Šesť rokov ti bude slúžiť, potom ho prepustíš zo služby u teba na slobodu. Vaši otcovia ma však nepočúvali, nezbystrili sluch. Vy ste sa teraz obrátili, urobili ste, čo uznávam za správne, keď každý vyhlásil svojmu blížnemu, že dostáva slobodu, a predom mnou, v dome, ktorý sa nazýva mojím menom, ste uzavreli zmluvu. Potom ste však znova znesvätili moje meno, keď ste opäť priviedli svojho otroka alebo otrokyňu, ktorým ste dali úplnú slobodu, a donútili ste ich, aby u vás zostali ako otroci a otrokyne.“ Preto takto hovorí Hospodin: „Vy ste ma neposlúchli a nevyhlásili ste prepustenie na slobodu každý svojmu bratovi a svojmu blížnemu. Teraz ja vyhlasujem vám prepustenie,“ znie výrok Hospodina, „meču, moru a hladu, a urobím vás postrachom pre všetky kráľovstvá zeme. Mužom, ktorí prestúpili moju zmluvu a nedodržali podmienky zmluvy, ktorú uzavreli predom mnou, urobím ako teľaťu, ktoré rozťali na dvojce a prechádzali medzi jeho časťami. Judské a jeruzalemské kniežatá, dvoranov i kňazov a všetkých ľudí krajiny, ktorí prechádzali medzi jeho časťami, vydám do ruky ich nepriateľov a do ruky tých, čo im striehnu na život, takže ich mŕtvoly budú pokrmom pre nebeské vtáky a poľnú zver. Aj judského kráľa Cidkiju a jeho kniežatá vydám do ruky ich nepriateľov a do ruky tých, čo striehnu na ich život, do rúk vojska babylonského kráľa, ktoré od vás odtiahlo. Hľa, vydám rozkaz,“ znie výrok Hospodina, „a vrátim ich k tomuto mestu, budú naň útočiť, zaujmú ho a spália a judské mestá zmením na neobývanú pustatinu.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!1

Verše 1-7.: Keď sa obliehanie Jeruzalema začne, Izrael akoby bol ochromený. Jeruzalem je pod vplyvom mocností. Babylonské vojsko na čele s kráľom Nabukadnesarom oblieha mesto zasvätené Pánovi. Neprichádza len jedno vojsko

– králi, velitelia a národy tiahnu proti Božiemu mestu. V bránach Jeruzalema stoja cudzinci a pohania. Dedičstvo, ktoré si Boh vyvolil pre seba, sa dostáva do cudzích rúk. Obliehanie nie je len vojenská udalosť – je to aj duchovné otrasenie. Ale spolu s obliehaním zaznieva aj Boží hlas. Toto je prvý moment zvestovania evanjelia: keď sa všetko zatvára, slovo Hospodina si aj tak nájde cestu. Drahý brat, milá sestra! Keď ťa obkľúči „duchovné obliehanie“ – hriech, následky, strach – počuješ ešte hlas Pána? Posolstvo je adresované Cidkijovi. Výzva je osobná. Nie ľudu, nie veliteľom – kráľovi. Kráľ Cidkija počuje ako prvý: **„Počuj slovo Hospodinovo!“**

1. „Vypálený Jeruzalem bude твоjím podielom...” Boh neprikrášľuje realitu. Jeruzalem padne. Mesto zhorí do tla. Súd je vyhlásený. Hriech a trest znášame ťažko. Chceli by sme, aby Boh zrušil následky. Tu však Boh hovorí jasne: súd je realita.

2. „Ani tvoj život nie je zárukou...” Cidkija neunikne následkom. Stretne sa tvárou v tvár s babylonským kráľom. Kráľovská dôstojnosť ho nezachráni. Postavenie nie je ochranou pred Božím súdom. Ani naša minulosť, ani naša pozícia, ani naše náboženské dedičstvo nie sú zárukou života.

3. „Zomrieš v pokoji.” Tu zaznieva hlas milosti uprostred súdu. Boh dokonca oznamuje spôsob smrti: Cidkija nezomrie mečom. Zomrie v pokoji. Bude mať kráľovský pohreb. Budú ho oplakávať. Aké zvláštne: mesto zahynie – ale kráľova smrť nebude potupná. To je milosť uprostred súdu. Keď všetko dolieha na našu dušu, dokážeme ešte počuť hlas milosti?

4. Svetlá troch miest. V pozadí ešte stoja tri opevnené mestá: Lachiš, Azéka a Jeruzalem. Ich svetlá ešte svietia. Ešte všetko nezhaslo. To je stav „ešte“. Ešte trvá čas milosti. Ešte znie Slovo Božie. Ešte je možné počuť, porozumieť a činiť pokánie. Môj život i moja smrť sú v Božích rukách. Ako rozhodne Pán o mojom živote? Bude moja smrť milostivá? Je môj život milosťou? Je moja smrť súdom? Boh sa rozhodol a Jeho slovo je rozhodujúce. On prehovoril. Nestačí to na to, aby som vedel, že každý deň je znakom milosrdenstva? Náš život i naša smrť majú svoje naplnenie v Kristovi. Konečná odpoveď na otázku života a smrti nie je pri Cidkijovi. Rozhodnutie sa zrodilo v živote, smrti a vzkriesení nášho Kráľa a Spasiteľa, Ježiša Krista. On vzal na seba súd, aby sme my dostali milosť. On zomrel potupnou smrťou, aby sme my mohli mať milostivú smrť. On vstal z mŕtvych, aby náš život nebol pevnosťou pod obliehaním, ale vykúpeným životom. Čo je твоjím jediným potešením v živote i pri smrti? (Heidelberský katechizmus, 1. otázka – odpoveď.) **„Počuj slovo Hospodinovo!”** Obliehanie i súd sú realitou. Ale realitou je aj milosť. Kým znie Slovo, obliehanie nie je beznádejné.

Otázky na rozhovor

1. Zažil si už vo svojom živote také „obliehanie“, keď k tebe Boh hovoril zvlášť silno?
2. Ako vnímaš vzťah medzi hriechom a jeho následkami?
3. Čo pre teba znamená, že Boh dáva milosť aj uprostred súdu?
4. Ako ti Kristova smrť a vzkriesenie dávajú istotu vzhľadom na tvoj život a smrť?

Verše 8–22.: Jeruzalemská kríza prináša zdanlivé pokánie. Prepustenie otrokov je uzavretím zmluvy pred Hospodinom. Zákon prepustenia vychádzal z Mojžišovho ustanovenia (porov. 5Mojž 15). Po siedmich rokoch mal byť hebrejský sluha prepustený. Jubilejný rok (3Mojž 25) bol ešte výraznejším rokom milosti. Boží poriadok je jasný aj v čase krízy: jeho ľud nemá byť navzájom otrokmi.

1. Okamih milosti „Poslúchli a prepustili ich.“ Božie slovo zaznieva skrze Jeremiáša. Ľud reaguje. Uzatvárajú zmluvu v dome Hospodinovom. Otroci sú prepustení. To je chvíľa milosti. Keď sme pod trestom, Boh stále ponúka cestu milosrdenstva. Uprostred vonkajšieho obliehania Boh žiada vnútorné oslobodenie. Keď sme pod súdom, nerobme zo seba navzájom otrokov.

2. Návrat späť – porušenie zmluvy. „Potom si ich však znovu podrobili...“ Tu sa odohráva tragédia. Ľudské dohody sú ohýbateľné. Zmluvu porušili. To, čo sľúbili pred Hospodinom, odvolali. Prepustených znovu spútali. Nie je to len sociálna nespravodlivosť. Je to porušenie zmluvy s Bohom. Nevernosť namiesto vyznania viery. Vonkajšia poslušnosť bez vnútornej zmeny. Koreň problému? Chýba pravá poslušnosť.

3. Hlbšia rovina hriechu. Ľud i vodcovia sa nechcú vzdať vlastnej moci. Nevedia prejať skutočné milosrdenstvo. Nezverujú sa Božiemu poriadku oslobodenia. Paradoxom je: Prepustia otroka – ale sami zostávajú otrokmi hriechu. Slobodu by mali mať – ale iba dočasne.

4. Obrátené „prepustenie“. Keďže oni nevyhlásili prepustenie, Boh „prepúšťa“ meč. Formy súdu sú jednoznačné: meč, mor a hlad. Boh uvoľňuje sily, ktoré dovtedy zadržoval. Tvrdé posolstvo: Kto neprejavuje milosrdenstvo, stretne sa so súdom Božím. Božia moc sa nakoniec preukáže. Nie Cidkija je pánom. Nie Babylon je pánom. Príkaz vydáva Hospodin.

5. Tragédia Jeruzalema. Boh akoby plakal nad Jeruzalemom. Túto myšlienku možno spojiť s tým, keď Ježiš Kristus plače nad Jeruzalemom (Lk 19,41–44). Božie milované mesto. Možnosť milosti bola daná a Hospodin je ochotný odpúšťať. Srdce však zostáva zatvrdené. Skaza sa stáva nevyhnutnou. Súd so strany Hospodinovej neprichádza s radosťou – ale so zlomeným srdcom. Drahí bratia a milé sestry! Zmluva s Pánom je vážna vec. Možnosť milosti nie je to isté ako pokánie. Formálna poslušnosť nenahrádza zmenu srdca. Kto neprepúšťa, bude napokon „prepustený“ následkom vlastného života. Boh je skutočným veliteľom dejín. Prepúšťam druhému jeho dlh? Prejavujem milosrdenstvo v

ťažkých situáciách? Je moja poslušnosť vonkajšia alebo vychádza zo zmeneného srdca? Je v mojom živote niečo, čo som Bohu odovzdal, ale neskôr si vzal späť?

Otázky na rozhovor

1. Prečo si na zákon prepustenia spomenuli až počas obliehania?
2. V čom sa líši poslušnosť zo strachu od pravého pokánia?
3. Kde sa dnes prejavuje „zákon prepustenia“ v našom živote?
4. Čo sa stane, keď vezmeme späť to, čo sme odovzdali Bohu?
5. V akých podobách sa dnes môžeme navzájom držať v otroctve?

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 14. kapitola 22-24. veršov: „*Júda — no nie ten Iskariotský — sa ho opýtal: „Čo sa stalo, Pane, že sa chceš dať poznať nám, a nie svetu?“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otca, ktorý ma poslal.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Láska, ktorá sa prejavuje v zachovávaní Jeho prikázaní, prináša aj iné ovocie. Ježiš túto lásku opätuje a spolu s Ním aj Otec. Skutočným hnacím motorom Ježišovho ľudského života bolo vedomie, že Otec Ho miluje, a teraz túto výsadu prenáša na svojich učeníkov. Toto musí byť stálym sprievodcom vedomia viery kresťana. Ježiš zo svojej strany sľubuje, že „sa zjaví“ tomu, kto Ho miluje. Každá láska obsahuje prvok prítomnosti a osobného pôsobenia. Tento prejav zjavenia však treba spojiť s predchádzajúcou poznámkou, že On je prítomný vo svojich.

Aj keď nemyslíme na nejaký zvláštny nadprirodzený zážitok, vieme, že ten, kto žije evanjelium, stále lepšie rozpoznáva v Ježišovi autora spásy, zjavenie pravdy a zdroj lásky. Jeho prítomnosť je stále silnejšou zárukou toho, že Jeho sľuby sa v nás naplnia. Učeníci však tento vnútorný milostivý účinok ešte nedokážu pochopiť. Stále zdieľajú názor Židov, že Mesiáš sa prejaví svetu mocou a slávou. Preto Júdáš Tadeáš – ktorého evanjelista odlišuje od zradcu – sa pýta: „Prečo sa zjavuje im a nie svetu?“ Ak Kristus vstal z mŕtvych, prečo neukázal svetu svoju slávu? Na tieto otázky čerpala cirkev odpoveď: Kristus chce viesť človeka k spásu prostredníctvom osobnej viery, nie neodolateľnou mocou. Hodnota lásky spočíva v tom, že je založená na viere a nádeji a má nadprirodzenú motiváciu.

Preto cirkev svojím kázaním a účinkom milosti Ducha Svätého presviedča ľudí, že Ježiš odišiel k Otcovi a pripravuje pre nás miesto. Aj v bojoch a pokušeniach života nás posilňuje iba vnútorná viera, v ktorej prežívame prítomnosť a silu Krista. V tomto zážitku viery je aj vedomie, že Otec nás miluje spolu s Kristom a že On si v nás pripravuje príbytok.

Kto nezachováva Ježišovo učenie, v ňom láska nie je. Ježiš priniesol svoje učenie od Otca, preto ho nemožno meniť, ale je potrebné ho uskutočniť v živote. Evanjelista Ján, ktorého Ježiš miloval, považuje toto za rozhodujúce a podáva to ako Ježišovu poslednú vôľu: „Toto som vám chcel povedať, kým som s vami.“

Kto miluje Ježiša	Kto nemiluje Ježiša
Zachováva Jeho slová – nielen slovami, ale skutkami	Ignoruje Jeho učenie a žije proti nemu
Otvorí srdce Bohu – umožní prebývanie Otca a Ježiša v svojom živote	Neotvorí srdce Bohu – jeho život je uzavretý
Dôveruje Ježišovi aj v ťažkostiach	Zameriava sa len na svoje pohodlie a záujmy
Prejavuje lásku k blížnym, pomáha, odpúšťa	Je sebecký, ľahostajný k utrpeniu druhých, neodpúšťa
Modlí sa a pripomína si Božiu prítomnosť v živote	Nehľadá Boha a duchovný rozvoj
Prežíva vnútorný pokoj a istotu spoločenstva s Bohom	Žije bez duchovnej istoty a pokoja

Praktický každodenný prístup: Ráno: Pripomenúť si Ježišove slová a rozhodnúť sa dnes konať lásku a poslušnosť. **Počas dňa:** Skúmať svoje činy otázkou: „Je toto prejav lásky k Ježišovi?“ Pomáhať, odpúšťať, konať dobro aj v maličkostiach. **Večer:** Reflexia: kde som žil lásku, kde som ju zanedbal. Modlitba o silu Ducha Svätého na zajtrajší deň. Jeden deň v pašíjnom období si pripravme krátky, ľahko zapamätateľný „denník lásky k Ježišovi.“

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nie však iba pre neho bolo napísané, že mu bolo zarátané, ale aj pre nás. Zarátané má byť nám, čo veríme v toho, ktorý vzkriesil z mŕtvych Ježiša, nášho Pána. On bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie.“ (R 4,23-25) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 537: „Poď, k Ježišovi, poď ešte dnes...”